

சங்க இலக்கியத்தில் தொண்டி

THONDI IN SANGAM LITERATURE

முனைவர் சி. பரமேஸ்வரி

இணைப்பேராசிரியர்

தமிழ் உயராய்வு மையம்

அழகப்பா அரசு கலைக் கல்லூரி, காரைக்குடி

ஆய்வுச் சுருக்கம்

தொண்டி, சேர நாட்டின் சிறந்த துறைமுகப்பட்டினமாகத் திகழ்ந்தது. தொண்டி நகரின் வயல் வெளிகளில் நெய்தல் நிறைந்து காணப்பட்டன. கடற்கரைப் பகுதி நெய்தற் பூவால் நிறைந்து தேன்மணம் கமழ்ந்தது. தொண்டி நகர், பருவம் தப்பாது நெல் விளையக் கூடிய வயல்களையுடையது. கடற்பகுதிகளில் சங்குகள் அதிகமாகக் காணப்பட்டன. வெண்சோற்றுடன் அயிலை மீனை இட்டுத் துழந்து அதன்மீது புளிங்கறியை ஊற்றிக் கொழுமீன் கருவாட்டுடன் உண்டனர். பரதவப் பெண்டிர் மீன்களைக் காய வைத்துக் கருவாடாகப் பயன்படுத்தினர். பரதவர், மீன்களைப் பிடித்து வந்த நிலையில் தான் மட்டும் வைத்துக் கொள்ளாமல் பிறருக்கும் பகிர்ந்தளித்தனர். நெல் வயல் வரப்புகளில் மகளிர் உலக்கை கொண்டு அவல் இடித்தும், வண்டல் மண்ணால் பொம்மை செய்தும் விளையாடினர். பகைவரை வென்று அவர்களின் வாய்ப்பல்லைக் கோட்டைக் கதவில் பதித்தனர். கடற்பரப்பினைக் கொண்ட தொண்டிப் பட்டினம் குட்டுவனுக்குரியதாகத் திகழ்ந்தது. குறிச் சொற்கள்: நெய்தல், உணங்கல், வண்டற் பாவை, வாயிற்பல்

முன்னுரை

பழந்தமிழகத்தில் தொண்டியானது துறைமுகப்பட்டினமாக விளங்கியது. இத்துறைமுகம் கப்பல்கள் மற்றும் படகுகள் வந்து தங்கிச் செல்வதற்கேற்ற இடமாகத் திகழ்ந்தது. இத்தொண்டியானது மேற்குக் கடற்கரையில் பூழி நாட்டில் சேரருக்கும் பொறையருக்கும் உரியதாக இருந்தது. பின்பு கொங்கு நாட்டை அரசாண்ட பொறையர்களுக்குத் துறைமுகப்பட்டினம் இல்லாமையால் தொண்டியைத்

துறைமுகப்பட்டினமாகக் கொண்டிருந்தனர். இத்தகையத் தொண்டி நகர் குறித்து அறிவது இக்கட்டுரையின் நோக்கமாக அமைகிறது.

Introduction

In ancient Tamil Nadu, Thondi was a port city. This port was a convenient place for ships and boats to arrive and stay. This Thondi belonged to the Cheras and the Boraiyar in the Puli country on the west coast. Later, the Boraiyar who ruled the Kongu country did not have a port city, so they used Thondi as a port city. The purpose of this article is to know about such a Thondi city.

தொண்டி

தொண்டியானது சேர மன்னர்களுள் இரும்பொறை என்ற மரபினர் ஆண்ட சிறப்புடையது. சேர நாட்டின் சிறந்த துறைமுகமாகவும் அமைந்தது. மேற்குக் கடற்கரைக்கண் இருந்து வணிக வாழ்விற்குப் பெருந்துணை புரிந்து வளமும் வனப்பும் மிக்கது. மேற்குக் கடற்கரையில் பூழி நாட்டில் சேரருக்கும் பொறையருக்கும் உரியதாக இருந்தது. கொங்கு நாட்டை அரசாண்ட பொறையர்களுக்குத் துறைமுகப்பட்டினம் இல்லாதபடியால் அவர்கள் தொண்டியைத் துறைமுகப்பட்டினமாகக் கொண்டனர். “கடற்கழி என்னும் பொருளுடைய தொண்டி என்னும் சொல் படகுகள் போன்றவை வந்து செல்லுவதற்கு ஏற்ற ஆழமான பள்ளமான கடற்கரை ஓரத்தில் அமைந்த இடத்தைக் குறிக்க முதலில் பயன்படுத்தப்பெற்று, நாளடைவில் கடற்கரை நகரத்திற்குப் பெயராய் அமைந்திருக்க வேண்டும்.”¹ இத்தகையத் “தொண்டி -மேலைக் கடற்கரையிலுள்ளதும் சேரர்க்குரியதுமாகிய பேரூர்.”² சேர மன்னனாகிய “பொறையன், குட்டுவர், குடவர், பொறையர், கடுங்கோ என்ற சேரவரசர் குடிவகைகளில் ஒருவன். பொறைநாடு, மலையாள மாவட்டத்தில் குறும்பொறை நாடு, நெடும்பொறை நாடு என இரண்டாய்ப் பிரிந்தது. பின்பு தன் பெயர் மறைந்து வேறுவேறு சிறுநாடுகளையுடையதாயிற்று. நெடும்பொறை நாட்டின் தென்கீழ் எல்லை பூழிநாடு என வழங்கிப் பின் மறைந்தொழிந்தது. தொண்டி இன்றும் குறும்பொறை நாட்டில் ஒரு சிற்றூர் ஆக இருக்கிறது.”³ “தொண்டி - மேல் கடற்கரையிலுள்ளதொரு

சிறந்த துறைமுகப்பட்டினம். தொண்டி சிறந்த பட்டினத்திற்குரிய மாண்புகளையுடையது.”⁴

வயல்வெளிகள்

நெல் வயல்களில் நெல்லரிவோரால் அரியப்பட்டும், அரிந்த நெற்கூட்டைக் கொணர்வோரால் பிறிதோரிடத்தில் இடப்பட்டும் குளிர்ந்த சேறுபட்ட வலிமையான தாளையுடைய நெய்தல் நெற்போரின்கண் மகளிர் கண்போல மலரும். இத்தகைய வளம் மிக்கது திண்ணிய தேரையுடைய பொறையனுக்குரிய தொண்டி நகர் என்பதை,

“..... அகன்வயல்

அரிவனர் அரிந்தும் தருவனர் பெற்றும்
தண்சேறு தாஅய மதனுடை நோன்றாள்
கண்போல் நெய்தல் போர்விற் பூக்கும்
திண்டேர்ப் பொறையன் தொண்டி” (நற். 8; 5 - 9)

என்பது உணர்த்தும். தொண்டி நகரின் வயல் வெளிகளில் நெய்தல் நிறைந்து காணப்பெறுவதை அறியமுடிகிறது.

சேரமானாகிய பொறையனுடைய ஆரவாரத்துடன் காணப்பெறும் தொண்டி நகர் புள்ளினம் வாழும் கடற்கரைச் சோலைகளையுடையது. இங்குள்ள வயற்பகுதிகளில் நெற்கதிர்களை அறுக்கும் உழவர்களின் கூரிய அரிவாளால் நெய்தல் மலர் அறுபட்டதால் இதழ்கள் பொருந்திய குவியாது விரிந்திருக்கும் நெய்தற்பூ நீரில் நனைந்து தண்ணீர் துளிர்ந்துக் காணப்பெறும்.

“..... பொறையன்

கல்லென் புள்ளின் கானலந் தொண்டி
நெல்லரி தொழுவர் கூர்வாள் உற்றெனப்
பல்லிதழ் தயங்கிய கூம்பா நெய்தல்
நீரலைத் தோற்றம்” (நற்.195; 4 - 8)

என்பதில் தொண்டியிலுள்ள கடற்கரைச் சோலைகளில் பறவைகள் ஆரவாரத்துடன் காணப்பெறும். உழவர்கள் வயல்களில் நெற்கதிர்களை அரிகின்றபோது நெய்தல் மலர்களும் அறுபடும் என்பதனால் அந்தளவிற்கு வயல்களில் நெய்தல் நிறைந்து காணப்பெறுவதைப் பெறமுடிகிறது.

தொண்டிப் பகுதியானது பருவம் தப்பாது நெல்விளையக்கூடிய வயல்களையுடையது என்பதை,

“..... றொண்டி

முழுதுடன் விளைந்த வெண்ணெல் வெஞ்சோறு” (குறுந். 210;2 - 3) என்பது உணர்த்தும்.

கடற்கரைப் பகுதி

தொண்டியின் கடற்கரைப் பகுதிகளில் தென்னை மரங்களில் உள்ள தெங்கானது குலை தாழ்ந்து, கொள்ளுமாறு அமைந்தது. மேலும் அகன்ற வயல்களையும் மலையாகிய வேலியையும் நிலவு போன்ற மணலையுடைய அகன்ற கடற்கரையையும் தெளிந்த கழியிடத்துத் தீப்போலும் பூவினையும் உடையது என்பதை,

“குலையிறைஞ்சிய கோட்டாழை

அகல்வயன் மலைவேலி

நிலவுமணல் வியன்கானற்

றெண்கழிமிசைச் சுடர்ப்பூவின்

தண்டொடியோர்” (புறநா. 17; 9 - 13)

என்பது உணர்த்தும். மேலும் கடற்கரையிலுள்ள கரிய கழியின்கண் மலர்ந்த நெற்தற் பூவால் தேன்மணம் கமழக்கூடியது என்பதை,

“மாக்கழி மலர்ந்த நெய்த லானும்

கள்நா றும்மே கானலந் தொண்டி” (புறநா. 48; 3 - 4)

என்பது புலப்படுத்தும். இதில் இடம்பெறும் மாக்கழி என்பதற்கு, “இடையறாச் சேறுடைமையால், கருத்திருக்கும் கழியை ‘மாக்கழி’ யென்றார். குவளை முதலிய பூக்களின் மிகுதியால் கருத்துத் தோன்றுதல் பற்றி இவ்வாறு கூறப்பட்டதென்றுமாம்”⁵ என்பர். கடற்கழியிடத்து நெய்தல், குவளை போன்ற மலர்களில் தேன் நிறைந்து காணப்பெறுவதால் தேன் மணம் கமழக் கூடியதைப் பெறமுடிகிறது.

தொண்டி நகர், சங்குகளையுடைய கடல் முழக்கத்தை முழவு முழக்காகக் கொண்டதை,

“வளைகடன் முழவிற் றொண்டி” (பதி.பத்.ஒன்.பத். 8 ; 21)

என்பது குறிப்பிடும். தொண்டி கடற்பகுதிகளில் சங்குகள் அதிகமாகக் காணப்பட்டன. கடலில் கிடைக்கும் சங்குகள், கடலடியில் வாழும்

நத்தை போன்ற உயிரினத்தின் கடினமான வெளி ஓடுகளாகும். இவை கால்சியம் கார்பனேட் மூலம் இயற்கையாக உருவானவையாகும்.

உணவு

திண்ணிய தேரினையுடைய சேர மன்னனுடைய தொண்டிப்பட்டினத்தின் கடற்பரப்பிடத்துச் சென்று அங்கு வாழ்கின்ற சிவந்த இறாமீன்கள் துடிக்கும்படி கொலைத்தொழில் மேற்கொள்ள வேண்டி கோல்வினையுடைய வலையினைக் கொண்டவாறு திமிலின்கண் தந்தையானவன் மீன்பிடிக்கும் தொழிலை மேற்கொண்டான். உப்பு விற்றுப் பெற்ற நெல்லால் ஆக்கப்பட்ட மூரலாகிய வெண்சோற்றுடன் அயிலை மீனை இட்டு, துழந்து சமைத்து, அதன்மீது புளிங்கறியை ஊற்றிக் கொழுமீன் கருவாட்டுடன் பரதவனாகியத் தன் தந்தைக்கு அவனது மகள் உண்ணக் கொடுத்தலை,

“பெருங்கடற் பரப்பில் சேயிறால் நடுங்கக்

கொடுந்தொழில் முகந்த செங்கோல் அவ்வலை

நெடுந்திமில் தொழிலொடு வைகிய தந்தைக்கு

உப்புநொடை நெல்லின் மூரல் வெண்சோறு

அயிலை துழந்த அம்புளிச் சொரிந்து

கொழுமீன் தடியொடு குறுமகள் கொடுக்கும்

திண்டேர்ப் பொறையன் தொண்டி” (அகநா. 60; 3 - 7)

என்பது உணர்த்தும். இளமகளானவள், தன் தந்தைக்கு மீன் கொண்டு வருவதற்கு முன்பே தான் உப்பு விற்றுப் பெற்ற நெல்லினது அரிசியால் ஆக்கப்பெற்ற வெண்சோற்றையும் புளிக்கறியையும் சொரிந்து கொழுமீன் கருவாட்டுடன் உண்ணக் கொடுத்தாள்.

தொண்டிப் பட்டினத்தில் வாழ்ந்த பரதவர், மீன்பிடித் தொழிலில் ஈடுபட்டதோடு உப்பு விளைவிக்கும் தொழிலிலும் ஈடுபட்டனர். விளைவித்த உப்பினைக் கொடுத்துவிட்டுப் பண்டமாற்றாக நெல்லைப் பெற்றனர். பரதவர் கொண்டு வந்த மீன்களை உணக்கிக் கருவாடாக்கினர்.

மீன் உணங்கல்

கீழ்கடலின் அலைவாயிலின்கண் முதுமையால் சிறகுகள் நீங்கப் பெற்ற நாரையானது வலிமை வாய்ந்த தேரையுடைய சேரனது மேற்குக் கடற்கரையில் அமைந்த தொண்டி என்னும் கடற்றுறையில் கிடைக்கும் அயிரை மீனாகிய பெறற்கரிய இரையை அவாவி நிமிர்ந்து நோக்கும்.

“குணகடல் திரையது பறைதபு நாரை
திண்டேர்ப் பொறையன் தொண்டி முன்றுறை
அயிரை ஆரிரைக் கணவந்து” (குறுந்.128; 1 - 3)

கடல் அலைகளிடையே ஓடிப் பறந்து சென்று, இரையைத் தேடிப் பெற இயலாத நிலையிலுள்ள முதுநாரை, துறையின் முன்னே நுளைச்சியர் உணங்க வைத்துள்ள அயிரை மீன் உணங்கலை உண்ண அவாவித் தலையை மேலே தூக்கிப் பார்க்கும் என்பதால் பரதவர் பெண்டிர் மீன்களைக் காய வைத்துக் கருவாடாகப் பயன்படுத்தியமை பெறமுடிகிறது.

பகுத்தளித்தல்

கீழ்க்காற்றினால் உந்தப்படும் நிறமிக்கப் பேரலைகளையுடைய கடல் மோதி உடைக்கின்ற எக்கர் மணலானது தமது பழைய திமிலை உடைத்தது. இதனால் புதிய வலைகளையுடையராயிருந்தும் பரதவர் வேட்டைமேற் செல்லாமல் உயர்ந்த மணலாலியன்ற நீரடைகரைக்கண் தாமே வந்து அகப்பட்ட சுறாமீனைப் பிடித்து வந்தனர். இம்மீனினை மலர் மணங்கமழும் பாக்கத்தில் வாழ்வார்க்குக் கூறு வைத்து வழங்குதற்குக் காரணமான வளம் பொருந்தியது தொண்டிப்பட்டினம்.

“..... கொண்டலொடு
குருஉத் திரைப் புணரி யுடைதரு மெக்கர்ப்
பழந்திமில் கொன்ற புதுவலைப் பரதவர்
மோட்டுமண லடைகரைக் கோட்டுமீன் கொண்டி
மணங்கமழ் பாக்கத்துப் பகுக்கும்
வளங்கெழு தொண்டி” (அகநா. 10 ; 8 – 13)

என்பதில் தொண்டி கடற்பகுதியில் நீரடைகரைப்பகுதியில் சுறாமீன்கள் ஒதுங்குதல் இயல்பு. அதனைப் பிடித்து வந்த பரதவர் தான் மட்டும்

வைத்துக் கொள்ளாது பட்டினத்தில் வாழ்வோர்க்கெல்லாம் பகுத்தளிக்கும் மாண்புடையவர்கள் என்பது பெறப்படுகிறது. இன்று தொண்டி கடற்பகுதியில் பிடித்த மீன்களைத் தொண்டியைச் சுற்றியுள்ள நகரம் மற்றும் கிராமங்களுக்கு விற்பனைக்காகக் கொண்டு செல்லப்படுகிறது.

மகளிர் விளையாட்டு

பசிய அவலை இடிப்பதற்குப் பயன்படுத்திய, கரிய வயிரம் பாய்ந்த உலக்கையை, நெற்கதிர்களையுடைய வயலின் வரப்புகளில் கிடக்கச் செய்வர். பிறகு வளையலை அணிந்த பெண்கள் வண்டற்பாவை செய்து விளையாடுதற்குரிய இடமாகத் தொண்டிப் பட்டினம் அமைந்ததை,

“பாசவ லிடித்த கருங்கா முலக்கை
ஆய்கதிர் நெல்லின் வரம்பிணைத் துயிற்றி
ஒண்டொடி மகளிர் வண்ட லயரும்
தொண்டி” (குறுந்.238 ; 1 - 4)

என்பது புலப்படுத்தும்.

தொண்டியில் மகளிர் வண்டல் மண்ணால் பொம்மை செய்து விளையாடுதலுண்டு. உலக்கை கொண்டு அவல் இடிக்கும் பெண்கள், அதனைச் சற்று நேரம் நிறுத்திவிட்டு வண்டல் விளையாடச் செய்வர். இவ்வாறு அவல் இடித்தும் வண்டல் விளையாடியும் மகிழ்ந்த இடம் தொண்டியின் நெல்வயல் வரப்பாகும். அந்த அளவிற்கு வயல் வரப்புகள் அகலமுடையதாகத் திகழ்ந்ததைப் பெறமுடிகிறது.

பல்லை கோட்டை வாயிற்கதவில் பதித்தல்

சேரமான் கணைக்காலிரும்பொறை மூவன் என்பவனுடைய வலிமையை அழித்து முள்போலும் கூர்மையான அவனுடைய பற்களைப் பிடிங்கிப் பதிக்கப்பட்ட கதவையுடைய கானற்சோலை சூழ்ந்த தொண்டி நகருக்குரியவன்.

“..... மூவன்
முழுவலி முள்ளெயி றமுத்திய கதவின்
கானலந் தொண்டி” (நற்.18 ; 2 - 4)

பகைவரை வென்று அவர்களின் வாய்ப்பல்லைக் கொண்டு வந்து தம் கோட்டைக் கதவில் அழுத்துதல் பண்டைய மரபு. மூவன், சேரரது குட்ட நாட்டில் வாழ்ந்த தலைவர்களில் ஒருவன். இவன் “தன் செல்வச் செருக்கால் கணைக்கால் இரும்பொறையை இகழ்ந்தான். இரும்பொறை அவனை வென்று அடக்கி அவன் வாயிற்பல்லைப் பிடுங்கித் தொண்டி நகர் வாயிற் கதவில் அழுத்தி இழைத்துக் கொண்டான். வாயில் வாயாதலின் அதற்கேற்பக் கதவில் பல்லை வைத்தான்போலும். இது பழங்காலத்தில் வெற்றி வேந்தர் செயல்வகைகளுள் ஒன்றாக இருந்திருக்கிறது.”⁶

இப்பாடலடியில் இடம்பெறும் ‘கானலந் தொண்டி’ என்பதற்கு “தொண்டி, குறும்பொறை நாட்டுக் கடற்கரைக் கானற் பகுதியில் இருப்பதால் ‘கானலந் தொண்டி’ என்றார்.”⁷ என்பர்.

குட்டுவன்

அலைகளுடன் கூடிய கடல் பரப்பினையுடைய தொண்டிப்பட்டினம் குட்டுவன் என்னும் அரசனுக்குரியது. இவன் வெண்ணிறக் கொம்பினையுடைய யானைப் படையையும் வெற்றியையுடைய போர்த் தொழிலையும் உடையவன்.

“வெண்கோட் டியானை விறற்போர்க் குட்டுவன்

தெண்டிரைப் பரப்பிற் றொண்டி” (அகநா.290 ; 12 - 13)

என்பதில் தொண்டிப் பகுதியை அரசாண்ட போர்த் தொழிலையுடைய குட்டுவன் யானைப்படைகளை உடையவன் என்பது பெறப்படுகிறது.

இவ்வாறு துறைமுகப் பட்டினமான தொண்டி நகரமானது இயற்கை வளம் மிக்கப் பகுதியாகத் திகழ்ந்ததை அறியமுடிகிறது.

சான்றெண் விளக்கம்

1. ஆர். ஆளவந்தார், இலக்கியத்தில் ஊர்ப்பெயர்கள் (தொகுதி ஒன்று), ப. 144, உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை - 13, முதற்பதிப்பு; 1984.
2. ஓளவை. சு. துரைசாமிப்பிள்ளை, பதிற்றுப்பத்து மூலமும் விளக்க உரையும், ப. 417, திருநெல்வேலி, தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், லிமிடெட், சென்னை - 18, மறுபதிப்பு; 1995.

3. ஓளவை. சு. துரைசாமிப்பிள்ளை, நற்றிணை மூலமும் விளக்கவுரையும் பாகம் - 1, ப.69, பூம்புகார் பதிப்பகம், சென்னை - 08, முதற்பதிப்பு; 2010.
4. பொ.வே. சோமசுந்தரனார், குறுந்தொகை, ப. 349, திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், லிமிடெட், சென்னை -1.மறுபதிப்பு ; 1972.
5. ஓளவை. சு. துரைசாமிப்பிள்ளை, புறநானூறு மூலமும் - உரையும், தொகுதி -1,ப.202, பூம்புகார் பதிப்பகம், சென்னை -08, முதற்பதிப்பு; 2009.
6. ஓளவை. சு. துரைசாமிப்பிள்ளை, நற்றிணை மூலமும் விளக்கவுரையும் பாகம் - 1, ப. 120, பூம்புகார் பதிப்பகம், சென்னை - 08, முதற்பதிப்பு; 2010.
7. மேலது, ப. 120.

References

1. R.Alavandar, Ilakkiyathil Urpeyargal (Volume - 1), P.144, International Institute of Tamil Studies, Madras - 13, First Edition; 1984.
2. Ouvai.Su.Duraisamy pillai, Patiruppattu Moolamum Vilakka Uraiyum, P.417, The South India Saiva Siddhanta works publishing society, Tirunelveli, Ltd, Madras - 18, Reprint; 1995
3. Ouvai.Su.Duraisamy pillai, Natrinai Moolamum Vilakka Uraiyum, Volume - 1, P.69, Poombukar Pathippagam, Madras - 08, First Edition: 2010.
4. Po.ve. Somasundaranar, Kurunthokai, P.349, The South India Saiva Siddhanta works publishing society, Tirunelveli, Ltd, madras - 1, Reprint; 1972.
5. Ouvai.Su.Duraisamy pillai, Purananooru Moolamum Uraiyum, Volume - 1, P.202, Poombukar Pathippagam, Madras - 08, First Edition: 2009.
6. Ouvai.Su.Duraisamy pillai, Natrinai Moolamum Vilakka Uraiyum, Volume - 1, P.120, Poombukar Pathippagam, Madras - 08, First Edition: 2010.
7. Lbid, P.120.